

λομερῆ καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζο-
μενοι, τὸν ἑαυτῶν ἔθιμον ἐδιώσιν. ὑμεῖς δὲ ἀδελ-
φοί, μὴ ἐκκακήσκητε καλοποιοῦντες, ἐιδέτε
οὐχ ὑπακούετε τῷ λόγῳ ὑμῶν διὰ τοῦ ἔπι-
στο-
λῆς, τὸν σκεψάσθε, ἵνα μὴ συναναμίσθητε αὐ-
τῷ, ἵνα ἐν Τραπεζῇ, ἵνα μὴ ὡς ἐχθρὸν ἠγάγητε, ἀλ-
λὰ νεθεῖθε ὡς ἀδελφόν. αὐτὸς δὲ ὁ κύριος ἑ-
αρήνης δώη ὑμῖν πῶς εἰρήνην διαπαντός ἐρ-
παντί τρώσῃ. ὁ κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν. ὁ ἁ-
πασμὸς τῆ ἐμῆ χάριτος. ὅ ἐστι σκεψο-
μεν ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ. οὕτως γράφω. Ἡ χάρις τοῦ κυ-
ρίου ἡμῶν ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, μετὰ πάντων ὑ-
μῶν. Ἀμή. Ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηῶν.

mus & obsecram⁹, p̄ dñm nostrū Iesum
Christū, ut cū quiete operātes, suū ipsoꝝ
panē edant. Vos autē fratres, ne defatigē
mini in bñfaciēdo. Q. si quis nō obedit
sermoni nostro, hunc p̄ ep̄lam indicate,
& ne cōmerciū habeatis cū illo, ut pudori
suffūdat, & ne uelut inimicū habeatis
sed admonete ut fratrem. Ipse autē dñs pa-
cis det uobis pacē, semper omnibus mo-
dis. Dñs sit cum omnibus uobis. Salu-
tatio mea manu Pauli, quod est signum
in omni ep̄la. Ita scribo. Gratia dñi noi-
stri Iesu Christi, sit cū oībus uobis. Amē.
Missa fuit ex Athenis.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΠΡΩΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

Αὐτὴ ἐπιστέλλεται ἀπὸ μακεδονίας, ἡ δὲ πρόφασις τῆ ἐπιστολῆς αὕτη. Ἐν τῇ ἐφέσει τινες
ἰσχυρίζοντες ἐπεχείρουν ἕτεροδιδασκαλεῖν, ἵνα ἀπατῶν τοὺς ἀκεραίους προφάσιν
μὲν τῆ μαθῶν ὁ ἀπόστολος, προτρέψῃ τὸν Τιμόθεον ἐκεῖ προσμεῖναι πρὸς διόρθωσιν
αὐτῶν. Γράφει δὲ τὴν ἐπιστολήν, καὶ πρῶτον μὲν ὑπομιμνήσκει Τιμόθεον, εἰδὸτα τὴν ἐν Χρισ-
τῷ πίσιν, διδασκῶν αὐτὸν περὶ τοῦ νόμου καὶ κωλύει τοὺς παρὰ τὴν ὀρθὴν διδασκαλίαν λαλοῦντας, ἐν-
πιτιμῶν τε αὐτούς, ἵνα αὐτὸς ὑμῶν αἰομὲν ἁλεξάνδρου ναυαγῆσαι τὰς περὶ πῶς πίσιν παρέδω-
κε τῷ σατανᾷ, ἵνα παιδεύσῃ μὴ βλασφημεῖν. ταῦτα ὑπομνήσας, λοιπὸν διατάσσει αὐτῷ κανό-
νας ἐκκλησιαστικὸς, περὶ προσευχῆς, πῶς καὶ περὶ τινῶν δὲ προσεύχεται, περὶ τῶν σιγῶν
ἐν ἐκκλησίᾳ τῶν γυναικῶν, καὶ μᾶλλον μανθάνειν, ἵνα μὴ διδάσκῃ ἀντὶ τῶν. περὶ ἐπισκόπων καὶ πρεσ-
βυτέρων, καὶ διακόνων, πῶς καὶ ὁποῖοις εἶναι δεῖ τοὺς καθισταμένους. περὶ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ χι-
ρῶν, ἀπὸ πόσων εἶναι χρὴ ταῦτα κατελέγεσθαι, καὶ ὁποῖα αὐτὰ εἶναι δεῖ, ἵνα πῶς αὐταῖς δεῖ
προσέχειν πρὸς τὴν σφραγῆν τοὺς νεότερους, καὶ γήμην μᾶλλον, καὶ μὴ ἀιχρῶς ζῆν, πρὸς τὴν ἡσυχίαν τοῦ πλο-
σίους, μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἐλπίζειν ἐπὶ πλοσῆτι, πρὸς τὴν διατάξασθαι πρὸς τὴν αὐτῶν διδασ-
κῆν, καὶ μὴ ἐπιβροσθῆν. προσέχειν δὲ ἑαυτῶν καὶ τῆ διδασκαλίας, εἰδὸτα, ἵνα αὐτῶν καιρὸς ἐν οἷς ἀπείρησονται
τινες τῆ πίστεως, διδασκῶν καθαρὰ εἶναι καὶ τὰ βρώματα καὶ τὰς ἀκαθάρτους ἐκτρέψαι τὰς ἐκφιλανεί-
κας ζήτησιν ὡς βεβήλους, ἐφ' οἷς τινες καυχώμενοι ἦσαν ἐν τῇ πίσει, οὐκ ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν

Timotheū instruit & docet de ordinatione episcopatus, & diaconij, &
ois ecclesiasticæ disciplinae scribens ei a Laodicia p̄ Tychicū diaconē.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ

A D TIMOTHEVM EPISTOLA. I.

ΑΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΙΗ-
ΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΤ' ΕΠΙΤΑ-
ΓΛΗΝ ΘΕΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ, ΕΙ
ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, Τῆ
ἐλπίδος ἡμῶν, ἀποπέμφθη
σίω

Aulus apostol⁹ Iesu Chri-
sti, iuxta delegationem dei
saluatoris nostri, & domi-
ni Iesu Christi, qui est spes
nostra, Timotheo germa-
k 4 no

σίω τέκνω ἐν πίσει. χάρις, ἔλεος, εἰρήνη, ἀπὸ
 θεῶ πατρὸς ἡμῶν, καὶ κυρίου ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
 ἡμεῶν, καθὼς ἔδωκεν ἡμῶν πρὸς ἑσέα
 μὲν ἐφ' ἑσέα, πορνοῦ μὲν εἰς μακε-
 δονίαν, ἵνα παραγγείλης τῶν μὴ ἕτεροδι-
 δασκαλῶν, μηδὲ προσέχεον μύθοις καὶ γε-
 νεαλογίαις ἀπεράντοις, αἵτινες ζητήσεις
 ἔχουσι μάλλον, ἢ οἰκοδομίαν θεοῦ τῆς ἐν
 πίσει. τὸ δὲ τέλος ἐστὶν παραγγελίας ὅτιν,
 ἀγάπην ἐκ καθαρᾶς καρδίας, καὶ σωθεῖς ἡ-
 σέως ἀγαθῆς, καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου.
 ὧν τινὲς ἀσοχίσαντες, διετράπησαν εἰς
 ματαιολογίαν, θέλοντες εἶναι νομοδι-
 δάσκαλοι. μὴ νοοῦντες, ἀ λέγουσι, μὴ /
 τε περὶ τινῶν διὰ βεβαιουῦνται. οἳ διαμε-
 ρεῖ ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἕως οὗ ἂν τοῦ νο-
 μίως χῆται. εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δίκαιον νό-
 μῳ οὐ κῆται, ἀνόμοιοι δὲ καὶ ἀνυποτάκ-
 τοις ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ
 βεβήλοις, πατρολώοις, καὶ μητρολώ-
 οις, ἀνδροφόνοις, πόρνοις, ἀρσενοκοί-
 ταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύταις, ἐπιση-
 κοις, καὶ εἰ τί ἕτερον τῆς ὑγιαίνουσῃ δι-
 δασκαλίᾳ ἀντίκειται, κατὰ τὸ εὐαγγέ-
 λιον ἐπὶ δόξης τοῦ μακαρίου θεοῦ, ὃ ἐπι-
 στεύω ἐγώ. καὶ χάρις ἔχω ἑσέα ἐν
 δυνάμει μου ΧΡΙΣΤΩ ΙΗΣΟΥ ἑσέα κυ-
 ρίου ἡμῶν, ὅτι πίσος με ἠγάπησα, δι-
 μω εἰς διακονίαν, τὸν πρότερον ὄν-
 τα βλάσφημος καὶ διώκων, καὶ ὑβρι-
 στὴν, ἀλλὰ ἡ ἠλεήθη, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα,
 ἐν ἀπιστίᾳ, ὑπερπελοῦσα ἡ χάρις ἡ κυρίου
 ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης, τῆς ἐν
 ΧΡΙΣΤΩ ΙΗΣΩ. πισὸς ὁ λόγος, καὶ
 πάσης ἀποδοχῆς ἄξιός, ὅτι ΧΡΙΣΤΟΣ
 ΙΗΣΟΥΣ ἠλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς
 σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ, ἀλλὰ διὰ τῆς
 ἠλεήθη, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρῶτον ἐνδείξηται ἸΗ-
 ΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ πᾶσαν μακροθυμίαν,
 πρὸς ὑπο-

no filio i fide, Gratia, misericordia, pax,
 a deo patre nostro, & dño Iesu Christo,
 dño nostro. Quæadmodū rogavi te, ut
 remaneres Ephesi, cū p̄ficiscerer in Ma-
 cedoniā, ita facito, ut denunciēs q̄busdā,
 ne diuersā sequātur doctrinā, nec atten-
 dant fabulis & genealogijs nūq̄ finien-
 dis, q̄ q̄stiones p̄bent magis q̄ ædifica-
 tionem dei in fide. Porro finis p̄cepti,
 est charitas de puro corde, & conscien-
 tia bona & fide non simulata, a quibus
 quod aberrarunt quidam, deflexerunt
 ad uaniloquium, uolentes esse legis do-
 ctōres, nō intelligentes quæ loquuntur,
 neq̄ de quibus asseuerant. Scimus autē
 qd̄ bona sit lex, si quis ea legitime utat-
 ur, sciens illud, quod iusto lex nō fit po-
 sita, sed iniustis, & inobsequentibus, im-
 pijs & peccatoribus, irreuerentibus & p̄-
 phanis, patricidis, & matricidis, homici-
 dis, scortatoribus, masculorum concubi-
 toribus, plagiarijs, mendacib⁹, periuris,
 & si quid aliud est, quod sanæ doctrinæ
 aduersetur, secundum euangeliū gloriæ
 bti dei, qd̄ concreditū est mihi, & gratiā
 habeo deo, q̄ me potētē reddidit Chri-
 sto Iesu dño nostro, quia fidelē me iudi-
 cavit, ponēdo in ministeriū, q̄ prius erā
 blasphem⁹, & p̄secutor, & uiolētus, sed
 & misericordiā adept⁹ sū, quod ignorās
 fecerim in incredulitate. Exuberavit autē
 supra modū gratia dñi nostri, cū fide &
 dilectiōe quæ est i Christo Iesu. Certus
 sermo & dignus quē modis oibus am-
 plectamur, quod Christ⁹ Iesus uenit in
 mundū, ut p̄ctōres saluos faceret, quoz
 primus sū ego. Verū ideo misericordiā
 sū adept⁹, ut i me primo ostēderet Iesus
 Christ⁹ oēm lōganimitatē ad exprimē-
 dum

πρὸς ὑποτάξιμ τῶν μελλόντων
πιστεύου ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἐξ
δὲ βασιλῆ τῶν αἰώνων ἀφθάρτου, ἀοράτου
μόνον σοφῷ θεῷ, τιμὴ δόξα εἰς τοὺς
αἰῶνας ᾠὴ αἰώνων. ἀμήν.

τάυτην τὴν παραγγελίαν παρατίθειμαί
σοι τέκνον τιμότε, κατὰ τὰς προαφύσους
ἐπὶ σε προφητείας, ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς
τὴν καλὴν στρατείαν, ἔχωρ πίσιμ κὴ ἀγα-
θῶν σωείδισιμ, ἢ τινες ἀπωσάμενοι περὶ
τὴν πίσιμ ἐναντάγησαν, ὧμ ἐσιμ ὑμῆναισ
καὶ ἀλέξανδρος, ὃνε παρέδωκα ἑξ ἑσάτα
ἰᾶ, ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν. παρα-
καλῶ οὖν πρῶτον, πάντων ποιῆσαι δεή-
σεις, προσευχῶν, ἐντέλλεσι, εὐχαριστίας ὑπὲρ
πάντων ἀνθρώπων, ὑπὲρ βασιλέων, κὴ
πάντων ᾗ ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἡρεμομ κὴ
ἡσυχίαν εἶομ διάγωμεμ ἐν τῷ ἀσῆ εὐσεβείᾳ
Ἐσμενότητι. Ἐρ δὲ καλὸν κὴ ἀπόδεκτον, ἐνώ-
πιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, ὃς πάντας
ἀνθρώπους θέλα σωθῆναι, Ἐ εἰς ἐπίγνωσιμ
ἀληθείας ἐλθῆμ. εἰς δὲ θεός, εἰς κὴ μεσίτης θε-
οῦ Ἐ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος ΧΡΙΣΤΟΣ ΙΗ-
ΣΟΥΣ, ὃ δὲ οὐσ ἐαυτῆν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντ'
τὸ μαρτύριον καιροῖσ ἰδίοις, εἰς δὲ ἐτέλλω
ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, ἀλήθειαν λέγω
ἐν ΧΡΙΣΤῷ, ὃν φεύδομαι, διδάσκαλος ἐθνῶν
ἐν πίσει Ἐ ἀληθείᾳ. βούλομαι οὖν ηρ οσέν/
χεῖσαι τοὺς ἀνδρας ἐν παντὶ τόπω, ἔσοι-
ροντάς ὁσίως χᾶρας, χωρὶσ ὀργῆς καὶ δια-
λογισμοῦ. Ὡσαύτως κὴ τὰς γυναῖκας ἐν
καταστολῇ κοσμίῳ, μετὰ ἀδουῆς κὴ σω-
φροσύνης κοσμεῖν ἑαυτάσ, μὴ ἐν πλέγμα-
σιμ, ἢ χρυσῶ, ἢ μαργαρίταις, ἢ ἱματισμῶ
πολυτελεῖ, ἀλλ' ὃ πρέπει γυναιξίμ, ἔσο
γγελομδίασ δεοσέβειαν δι' ἔργων ἀγα-
θῶν. γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μαρμαρέτω
ἐν πάσι ὑποταγῇ. γυναικὶ δὲ
διδάσκειμ οὐκ ἐπιτρέπω, ὃνδὲ ἀνθετῆμ
ἀνδρῶσ

exemplar h̄s, qui credituri essent in se,
in uitam aeternam. Regi autem saeculo-
rum immortali, inuisibili, soli sapienti deo,
honor, gloria, in saecula saeculorū. Amen.
Hoc praecceptum commendo tibi fili Ti-
mothee, iuxta prophetias quae de te praec-
cesserunt, ut milites in eis bonam mili-
tiam, habens fidem & bonam conscien-
tiam, qua repulsa nonnulli, circa fidem
naufragium fecerunt, quorum de nume-
ro est Tymeneus, & Alexander, quos tra-
didi satanae, ut discant nō maledicere.

Adhortor igitur, ut ante omnia fiant II
deprecationes, orationes, interpellatio-
nes, gratiarum actiones, pro omnibus
hominibus, pro regibus, & omnibus in
eminentia constitutis, ut placidā ac quie-
tam uitam degamus, in omni pietate &
honestate. Nam hoc bonum est & ac-
ceptum coram saluatore nostro Deo,
qui cunctos homines uult saluos fieri,
& ad agnitionem ueritatis uenire.
Vnus enim deus, unus & mediator dei,
& hominum, homo Christus Iesus, qui
dedit semetipsum precium redemptio-
nis pro omnibus, testimonium tempori-
bus suis, in quod positus sum ego prece
& apostolus, doctor gentium in fide &
ueritate. Volo igitur orare uiros in om-
ni loco, sustollentes puras manus, absq;
ira & disceptatione. Consimiliter & mu-
lieres in amictu modesto, cum uerecun-
dia & castitate ornare semetipsas, non in
tortis crinibus aut auro, aut unionibus,
aut uestitu sumptuoso, sed quod decet
mulieres, profitentes pietatem per ope-
ra bona. mulier in silentio discat, in om-
ni subiectione. mulieri uero docere non
permitto, neq; autoritatem usurpare in
uiros

ἀνδρῶς, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ. Ἀδὰμ γὰρ
 πρῶτος ἐπλάσθη, εἶτα Ἔνα, καὶ ἁδὰμ οὐκ
 ἠπατήθη, ἢ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἐν παραβά
 σει γέγονε, σωθήσεται δὲ διὰ φθι τεκνογο
 νίας, εἰ μὴ μείνωσι μὲν πίσει καὶ ἀγάπῃ καὶ
 ἀγίασμῳ, μετὰ σωφροσύνης. Πισὸς ὁ
 λόγος, εἴ τις ἐπίσκοπος ὀρέγεται, καλοῦ
 ἔργου ἐπιθυμῶν, δὲ οὖν τὸν ἐπίσκοπον ἀνε
 πίλητον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἀνδρα, νε
 φάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, δι
 δακτικόν, μὴ πάρονον, μὴ πλῆκτιν, μὴ
 ἀχροκορδῆν, ἀλλ' ἐπίσην, ἀμαχον, ἀφι
 λάργυρον, τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστά
 μονον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ, μετὰ
 πάσης σεμνότητος, εἰδέτε τις τοῦ ἰδίου οἴ
 κου προσῶναι οὐκ οἶδε, πῶς ἐκκλησίας θεῶ
 ἐπιμελήσεται, μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφω
 θεῖς εἰς κριμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου. δὲ δὲ
 αὐτὸν, καὶ μαρτυρίαν καλῶν ἔχειν ἀπο
 πῶν ἔξωθεν, ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμόν ἐμπέσῃ
 καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου. Διάκονους ὡς
 αὐτῶς, σεμνῶν, μὴ διλόγους, μὴ οἶνον πολ
 λῶν προσέχοντας, μὴ ἀχροκορδῆς, ἔχον
 τας τὸ μυστήριον φθι πίσεως ἐν καθαροῦ συ
 νεδήσει, καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶ
 τῶν, εἶτα διακονείτωσαν ἀνεγκλητοὶ ὄν
 τες, γυναικας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ διαβό
 λους, νεφαλέους, πῖσας ἐν πᾶσι. Διάκονοι
 ἔσωσαν, μιᾶς γυναικὸς ἀνδρες, τέκνων κα
 λῶς προϊστάμενοι, καὶ τῶν ἰδίων οἴκων.

οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες, βαθμὸν
 ἑαυτοῖς καλὸν πορίσονται, καὶ πολ
 λὴν παρρησίαν ἐν πίσει τῇ ἐν Χριστῷ
 Ἰησοῦ. ταῦτα σοι γράφω ἐλπίζων
 ἐλθεῖν πρός σε τάχιον. εἰ μὴ βραδύω,
 ἵνα εἰδῆς πῶς δὲ ἐν οἴκῳ θεοῦ ἀνασρέ
 φεῖται, ἥ τις ὄζει ἐκκλησία θεοῦ ζών
 τος. σὺλ καὶ ἐδραῖωμα φθι ἀληθεί
 ας, καὶ ὁ μολογουμενῶς μέγα ἐστὶ τὸ τῆς
 ἐυστείας

uiros, sed esse in silentio. Adam enim pri
 or formatus est, deinde Eua, & Adam nō
 fuit deceptus, sed mulier decepta in præ
 uaricatione fuit. Salua fiet autem per ge
 nerationem liberorum, si manserint in
 fide & dilectione, & sanctificatione cum
 castitate. Indubitatus sermo. Si quis III
 episcopi munus appetit, honestū opus
 desiderat. Oportet igitur episcopū irre
 hensibilē esse, unius uxoris maritū, uigilā
 tem, sobriū, modestū, hospitalē, aptū ad
 docendū, nō uinolentū, nō p̄cussorē, nō
 turpiter lucrī cupidū, sed æquū, alienū a
 pugnis, alienū ab auaricia, q̄ suæ domui
 bene p̄sit, q̄ liberos habeat in subiectiōe,
 cū omni reuerētia. Q̄ si quis propriæ do
 mui p̄esse nō nouit, quomodo ecclesiam
 dei curabit? Nō nouiciū, ne inflatus in iu
 diciū incidat calūniatoris. Oportet aut̄
 illū & bonū habere testimoniū, ab ex
 traneis, ne in probum incidat, & laque
 um calumniatoris. Ministros itidem cō
 positos, non bilingues, sobrios, non
 multo uino deditos, non turpiter lucrī
 auidos, habentes mysterium fidei, in pu
 ra conscientia, atq; hi probentur prius,
 deinde ministrent sic ut nemo possit il
 los criminari. Vxores similiter mode
 stas, non calumniosas, sobrias, fidas in
 omnibus. Diaconi sint unius uxoris ma
 riti, qui liberis recte p̄sint, & proprijs
 familijs. Nam qui bene ministrauerint,
 gradum sibi bonum acquirunt, & multā
 libertatem in fide, quæ est in Christo Ie
 su. Hæc tibi scribo, sperans fore, ut ueniā
 ad te cito. Q̄ si tardius uenero, ut noris
 quomodo oporteat ī domo dei uersari,
 q̄ est ecclesia dei uiuētis, colūna & basis
 ueritatis, & citra cōtrouersia magnum est
 pietatis

εν σοβείας, μυσήριον, θεός εφανερώθη εν σου
 κι, εδικαιώθη εν πνεύματι, ωφθη αγγελος,
 εκηρύχθη εθνεσιμ, επιστεύθη εν κόσμω,
 ανελήφθη εν δόξη. Το ε πνεύμα ερητώσ λεγί,
 ετι εν υβέροις καιροίς, αποσήσονται τινες
 ε πίσειω, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοισ
 ε διδασκαλίαις δαιμονίωμ, εν υποκρίσει
 φευδολόγωμ, κεκαυτηρισμένωμ πλώ ιδίαν
 σωειδισμό, κωλονόντων γαμείμ, απώχεοδς
 βρωμάτωμ, α ο θεός εκτισεμ, εις μετάληψιμ
 μετά ευχαριστίας τοίς πισοίς η επεγνω/
 κόσι πλώ αληθειαν, οτι παμ κτίσμα διεδ,
 καλόμ ε ουδ'εμ αποβλητομ, μετά ευχαρι/
 σίας λαμβανόμενομ. αγιάζετη γω δια λόγω
 θεός η εντέυξω. ταυτα υπολιθέμενος τοίς
 αδελφοίς, καλός εση διάκονος ΙΗΣΟΥ ΧΡΙ/
 ΣΤΟΥ, εν εφεόμωμ τοίς λόγοις ε πίσειω,
 ε καλός διδασκαλίας, η παρεκκολουθη/
 κας, τους δε βεβήλους ε γραώδω μύθους
 πασαι, γυμναζε δε σιαυτομ προς ευσεβει/
 αν, η βσωματική γυμνασία προς ολίγον εστιν
 ωφέλιμος, η δε ευσεβεία προς πάντα ωφέλι/
 μός εστιν, επαγγελίας εχουσα ζωής ε νω, ε
 ε μελλούσης. πισός ο λόγος, η πάσκε απο/
 δοχής αξιοι, εις τουτ' χαρ η κοπιώμεμ ε
 οναδίζομεθα, οτι ηλπικαμεν επι θεός ζώντι,
 ος εστι σωτήρ πάντων ανθρωπων, μάλισα
 πισών. παγγελιε ταυτα ε διδάσκει, μηδεις
 σουφιν νεότητος καταφρονείτω, αλλά τυ/
 ποσ γίνου τώμ πισώμ εν λόγω, εν ανασρο/
 φής, εν αγάπη, εν πνεύματι, εν πίσει, εν ασ/
 νεία. εως ερχομα, προσεχε τη αναγνωσή
 η παρακλήσει, τη διδασκαλία. μη δα μέλι ε
 εν σοι χαρίσματος, ο εδ'οθη σοι δια προφη/
 τείας, μετά επιθέσειω τώμ χειρώμ του πρεσ/
 βυτεριου. ταυτα μελέτα, εν τούτοις ιόδι, ινα σου
 η προκοπη φανερα η εν πωσιν, επεχε σεαυτο
 η τη διδασκαλία. επιμενε αυτοίς, ετ' ερι/
 ων, η σιαυτον σώσεις ηρω τους ακούοντάς σε.
 πρεσβυτεριω

pietatis mysteriū. De⁹ manifestatus est
 in carne, iustificatus ē in spū, uisus ē ange
 lis, p̄dicatus ē gētib⁹, fides illi habita est i
 mūdo, receptus est i gloria. Spūs aut cer
 to loquit^r, qd' i posteriorib⁹ t̄pib⁹, descī
 scēt quidā a fide attēdētes spiritibus ipo
 storib⁹, & doctrinis dæmonioz, in simu
 latione falsiloquoz, cauterio notatā ha
 bentium conscientiā, prohibentiū contra
 here matrimoniū, iubētiū abstinere a ci
 bis, q̄ deus creauit ad sumēdū cū gratiaz
 actione fidelibus, & ihs qui cognouerunt
 ueritatem, quod quicquid creauit deus,
 bonū sit, & nihil reiiciendū, si cum gratia
 rum actione sumatur. sanctificatur enim
 p̄ uerbū dei, & orationē. De his, si cōmo
 nefeceris fratres, bon⁹ eris minister Iesu
 Christi, enutrit⁹ in sermonib⁹ fidei, & bo
 na doctrina, quā usq; secut⁹ es. . Cæterū
 p̄phanas & aniles fabulas reiice, sed exer
 ce temetipsū ad pietatē. Nā corpalis ex
 ercitiatio, paululū habet utilitatis, at pie/
 tas ad oīa utilis ē, ut q̄ p̄missiōes habeta
 uitæ p̄sentis & futuræ. Indubitat⁹ sermo
 dignusq; qui oibus modis accipiat^r. Nā
 in hoc & laboramus & p̄bris afficimur,
 quod spem fixā habemus in deo uiuēte,
 q̄ est saluator oīum hoīm, maxime fide/
 lium. Præcipe hæc & doce. nemo tuā iuuē
 tutē despiciat, sed esto forma fideliū, i ser
 mone, in cōuersatiōe, in dilectiōe, i spū, in
 fide, in puritate. Donec uenero attēde le/
 ctiōi, exhortatiōi, doctrinæ. Ne neglexe
 ris qd' i te est donū, qd' datū ē tibi p̄ pphe
 tiā, cū ipositione manuū, autoritate sacer
 dotij. Hæc exerce, in his esto, ut tuus p̄fe/
 ctus, manifestat⁹ sit in oibus, attēde tibi
 ipsi, & doctrinæ. Persiste i his. Nā id si fe
 ceris, teipsū seruabis, & eosq; te audierint.
 Senioremem

III

Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς, ἀλλὰ παρακά-
 λει ὡς πατέρα, νεωτέρῳ, ὡς ἀδελφόν, πρεσ-
 βυτέρῳ ὡς μητέρα, νεωτέρῳ ὡς ἀδελφόν,
 ἐμὴν πόσιν ἀγνεῖα. Χήρας τίμα, τὰς ὄντως χή-
 ρας, εἰδέτις χήρα τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει, μαν-
 θανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον ἐνσεί-
 εῖν, καὶ ἀμοιβὰς ἀποδοῦναι τῆς προγό-
 νοις. τοῦτο γὰρ ἔστι καλὸν καὶ ἀποδεκτὸν
 ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. ἢ ὄντως χήρα καὶ μεμο-
 νορμένη, ἢ ληπτικὴ ἐπὶ τὸν θεόν, ἢ προσμέ-
 να τὰς δεινὰς, καὶ τὰς προσονυχίας νυκτὸς
 καὶ ἡμέρας, ἢ δεσποτικῶς, ζῶσα τέθνη-
 κεν, ἢ ταῦτα ἀπατάλλει, ἵνα ἀνεπίληπτοι
 ᾖσιν, εἰδέτις τῶν ἰδίων καὶ μάλα τῶν δι-
 κίων ὅν προνοεῖ, πῶς πῶς ἔσονται, ἢ ἔσιν
 ἀπίστου χείρω. χήρα καταλεγεῖσθαι, μὴ ἔ-
 λαττον ἐτῶν ἑξήκοντα, γεγονῆα ἐνός ἀν-
 δρός γυνή, ἐμὴν ἔργον καλοῖς μαρτυροῦμέ-
 νη, εἰ τεκνοτρόφισσα, εἰ δὲ ζενοδόχισσα, εἰ ἀ-
 γίων πόδας ἐνίψου, εἰ διλιθορμύοις ἐπήκει-
 σται, εἰ παντὶ ἔρω ἀγαθῶ ἐπιπολύθησται.
 νεωτέρῳ δὲ χήρας παραιτοῦ. ὅταν γὰρ κα-
 τὰς ἡμετέρας τοῦ Χριστοῦ, γαμῶν δέ-
 λουσι, ἔχουσαι κρῖμα, ὅτι πῶς πρῶτον πῶ-
 σιν ἠθέτησαν. ἅμα δὲ καὶ ἀργαίαν μανδάνουσιν
 περιερχόμενοι τὰς οἰκίας, ὅν μόνον δὲ ἀρ-
 γαίαν, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περιέργοι, λα-
 λῶσιν τὰ μὴ δεόντα. βούλομαι ὅν νεωτέ-
 ρας γαμῶν, τεκνογονῶν, οἰκοδομησῶν, μὴ
 δὲ μίαν ἀφορμὴν διδόναι τῶν ἀντικειμέ-
 νων, λοιδορίας χάρις, ἢ δὲ γὰρ τινες διετρά-
 πκσαν, ὅπισθεν τοῦ σατανᾶ. ἔτι τις πεισθεῖς,
 ἢ πεισθὴ ἔχει χήρας, ἐπαρκείτω αὐταῖς,
 καὶ μὴ βαρύντω ἢ ἐκκλησίαν, ἵνα τὰς ὄν-
 τως χήρας ἐπαρκείσῃ. οἱ καλῶς προσεῶπες
 πρεσβύτεροι, διπλῆς τιμῆς ἀξιοῦσθαι,
 μάλα οἱ κοπιῶντες ἐμὴν λόγον τῆς διδασκα-
 λίας. λέγει γὰρ ἡ γραφή, βοῦν ἀλοῶντα ὅν
 οὐ μισῶσιν, καὶ ἄξιον ὅ ἐργάτης τοῦ μι-
 στοῦ ἀντῆ

Seniorē ne increpes, sed obsecres ut pa-
 trem. iuniores ut frēs, mulieres natu gran-
 diores, ut matres. Iuniores ut sorores, in
 omni castitate. Viduas honora, q̄ uere ui-
 duæ sūt. Q̄ si qua uidua liberos aut ne-
 potes habet, discant primū ppriā domū
 pie tractare. & uicē repēdere p̄genitorib⁹.
 Hoc em̄ est honestū & acceptū corā deo.
 Porro q̄ uere uidua est & desolata, sperat
 in deo, & p̄suerat in orationib⁹, & preca-
 tionibus noctu dieq̄. Porro q̄ in delitijs
 uersat⁹, uiuēs mortua est. & hæc p̄cipe, ut
 irrephensibiles sint. Q̄ si qua suis & ma-
 xime familiaribus nō p̄uidet, fidē abne-
 gavit, & est infideli deterior. Vidua alle-
 gatur, nō minor annis sexaginta, q̄ fuerit
 uni⁹ uiri uxor, in operis bonis, hoim̄ testi-
 monio cōprobata, si filios educavit, si fu-
 it hospitalis, si sanctorum pedes lauit, si
 afflictis subministravit, si in omni ope-
 re bono fuit assidua. Porro iuniores ui-
 duas reijce. Cū em̄ lasciuire cœperint ad
 uersus Christū, nubere uolūt, habētes cō-
 dēnationē, qd̄ primā fidē reijecerint. Si-
 mul autē, & ociosæ discūt circūire domos.
 Nō solū autē ociosæ, uerū etiā garrulæ &
 curiosæ, loquētes q̄ nō oportet. Volo igi-
 tur iuniores nubere, liberos gignere, do-
 mum administrare, nullā occasionē dare
 aduersario, ut habeat maledicēdi causā,
 iam enim nonnullæ deflexerunt, secutæ
 satanam. Q̄ si quis fidelis, aut si qua fi-
 delis habet uiduas, suppeditet illis, & nō
 oneretur ecclesia, ut ijs quæ uere uiduæ
 sunt, suppeditet. Qui bene p̄sunt pres-
 byteri, duplici honore digni habeantur,
 maxime ἢ, qui laborāt in uerbo & doctri-
 na. Dicit em̄ scriptura, boi trituranti, nō
 obligabis os, & dign⁹ est operarius mer-
 cede sua

οὐδ' αὐτῶν. Ἡ πρῆσις κατηγορίαν μὴ πρὸς
 δέχου, ἐκείνους, ἐμὴ ἐπὶ δ' ὄνομα ἡ ἑξῶν μαρτύρων.
 τοὺς ἀμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγ-
 χε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβου ἔχωσι. Διαμαρ-
 τύρωμα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ κυρίου ἸΗΣΟΥ
 ΧΡΙΣΤΟΥ, καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα
 ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς προκρίματος, μηδὲν
 ποιῶν μὴ προσκλήσιν. κέρως ταχέως μηδε-
 νὲν ἐπιτίθει, μηδὲ κοινῶν ἀμαρτίαις ἀλλοθίαις
 σεαυτὸν ἀγνοῦν τήρησαι. μηκέτι ὑδρὸς πότις, ἀλλ'
 ὄϊνον ὀλίγον χεῖρον, διὰ τὸ σῶμα χόμου σου, καὶ τὰς
 πυκνάς σου ἀδενείας. Ἰνῶν ἀνθρώπων αἱ ἀ-
 μαρτίαι πρόσθιοι εἰσι, προάγουσαι εἰς κρί-
 σιν, ἡσὶ δὲ ἐπακολούθησιν, ὡσαύτως καὶ τὰ
 καλά ἔργα πρόσθια ἔστι, τὰ ἄλλως ἔχον-
 τα κενεῖν ὅπου δ' αὐαῖται. Ὅσοι εἰσὶν ὑπο-
 ζυγοὶ δούλοι, τοὺς ἰδίους δεσπότης πάσης
 ἀμῆς ἀξίους ἠγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα
 τοῦ θεοῦ ἐν διδασκαλίᾳ βλασφημηθῆται, οἱ
 δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότης, μὴ καταφρο-
 νείτωσαν, ὅτι ἀδελφοὶ εἰσιν. ἀλλὰ μᾶλλον
 δουλεύτωσαν, ὅτι πιστοὶ εἰσι ἐν ἀγαπήνῃ,
 οἱ φιλίᾳ ἐν ἐργασίᾳ ἀντιλαμβάνοντες ὡς υἱοὶ. Ταῦ-
 τα διδάσκει καὶ παρακάλει. εἴ τις ἕτερος δι-
 δασκαλῆς, καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι
 λόγοις τῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,
 ἐν τῇ κατ' ἐυσέβειαν διδασκαλίᾳ, πετύφωτος,
 μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν πρὸς ζήτη-
 σεις ἐν λογομαχίᾳ, δι' ὧν γίνεται φθόνος,
 ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοια ἠρηκεῖαι, διαπα-
 ραίσεις ἀντιφραξῶν ἀνθρώπων τὸν νοῦν
 ἐν ἀπιστησίᾳ φιλίᾳ ἀληθείας, μιμίσεων
 πορισμῶν εἶναι τὴν ἐυσέβειαν, ἀφίσσασθαι ἀπὸ
 τῶν τοιούτων. ἐστὶ δὲ πορισμὸς μέγας ἡ ἐυσέ-
 βεια μετὰ αὐταρκείας. οὐδὲν γὰρ εἰσὶν ἐγ-
 καμῶν εἰς τὸν κόσμον, δὴ ἄλλοι ὅτι οὐδὲ δέξει
 νεγκῆν τὴν δαμάμεθα, ἔχοντες δὲ διατροφὰς
 ἐσκεπασμένα, τούτοις ἀρκεθῆσόμεθα, οἱ
 δὲ βουλόμενοι πλουτῆσαι ἐμπίπτοντες εἰς πλῆ-
 ρασμὸν

cede sua. Aduersus presbyterum accusa-
 tionem ne admiseris, nisi sub duobus aut
 tribus testibus. Eos qui peccant corā om-
 nibus argue, ut & cæteri timorem habe-
 ant. Testificor in cōspectu dei, & domini
 Iesu Christi, & electoꝝ angeloꝝ, ut hæc
 serues sine p̄cipitato iudicio, nihil faciēs
 iuxta p̄pensionē. Manus cito ne cui im-
 ponas, neq; cōmunices peccatis alienis.
 Temetipsum purū serua. ne posthac bi-
 bas aquam, sed uino paululo utere, pro-
 pter stomachū tuū, & crebras tuas infir-
 mitates. Quorūdā hoīm peccata, añ ma-
 nifesta sunt, p̄cedentia ad iudiciū, quos-
 dam uero & subsequuntur. Consimiliter
 & bona opera prius manifesta sunt, & ea
 quæ secus habent occultari nō possunt.

VI
 Quicūq; sub iugo sūt serui, suos dños
 omni honore dignos ducāt, ne nomē dei
 & doctrina male audiat. Qui uero fide-
 les habent dños, ne cōtēnant, qđ fratres
 sint, sed magis inferuiant, qđ fideles sint,
 & dilecti, qui bñficentiæ participes sunt.
 Hæc doce & exhortare. Si quis diuersam
 sequitur doctrinā, & nō accedit sanis ser-
 moibus dñi nostri Iesu Christi, & ei q̄ se-
 cundū pietatē est doctrinæ, is inflat⁹ est,
 nihil sciens, sed insanians circa questioēs
 & disputationū pugnas, ex quibus nasci-
 tur inuidia, cōtentio, maledicētia, suspitio-
 nes malæ, superuacaneæ cōflictationes,
 mēte corruptoꝝ, & quibus adēpta est ue-
 ritas, q̄ existimāt questū esse pietatē. Seiū
 gere ab ijs q̄ cuiusmodi sūt. Est autē q̄stus
 magnus, pietas cū aīo sua sorte cōtento.
 Nihil em̄ intulimus in mundū, uidelicet
 nec efferre quicūq; possumus, sed habētes
 alimēta & qb⁹ tegamur, his cōtēti erim⁹.
 Ceterū q̄ uolunt ditescere, incidūt in ten-
 I rationem

ρασμὸν Ἐπαγίδα, Ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἱ ἄνευ βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον, καὶ ἀπόλωλιν. ῥίζα δὲ πάντων τῶν κακῶν ὄζειν ἡ φιλαργυρία, ἧς ἄνευ ὀρεδόμενοι, ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ φιλίππειας, Ἐαυτοὺς πρὶ ἐπεραμὸν δόξασαν πολλαῖς. Σὺ δὲ ὡς ἄνθρωπε τῷ θεῷ, ταῦτα φεῦγε, δίδωκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσεβείαν, πίσιν, ἀγάπην, ὑπομονὴν, πραότητα, ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα φιλίππειας, ἐπιλαβού φιλίππειου ζωῆς, εἰς ἡμὲν καὶ ἐκλήθης, καὶ ὁμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων. Παραγγέλλω σοὶ ἐνώπιον τῷ θεῷ τῷ ζωοποιῶντι. Ἐὰν πάντα, καὶ ΧΡΙΣΤΟΥ ΙΗΣΟΥ, τῷ μαρτυρήσαντος ἐπὶ ποντίου πιλᾶτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν, τηρήσῃ σε τὴν ἐν πολλῶν ἀσπιλον, ἀνεπίκλητον, μέχρι φιλίππειας τῷ κυρίου ἡμῶν ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ἡμὲν καιροῖς ἰδίους. Δείξῃ δὲ μακάριος Ἐμὸς ὁ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευδόντων, Ἐκκύριος τῶν κυριουδόντων, ὁ μόνος ἔχωμ ἀθανασία, φῶς οὐκ ἔχει ἀπρόσφαιτον, ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὐδὲ εἶδεν δόξαται, ὃ ἡμῶν Ἐκκράτος αἰώνιον, ἀμύω. τοῖς πλοῖσις ἐν τῷ αἰῶνι παραγγέλλω, μὴ ὑψιλοφρονῆν, μὴ δὲ ἠλπικένην ἐπὶ πλῆτον ἀδελότητι, ἀλλ' ἐν τῷ θεῷ ζῶντι, τῷ πρὸς ἐχόντι ἡμῖν πλοῖσις πάντα εἰς ἀπόλαυσιν, ἀγαθοφρονῆν, πλοῖσις ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότεις εἶναι, κοινωνικοὺς, ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς δεμῆτιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται φιλίππειου ζωῆς. ὃ ἡμῶν πᾶσι παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπέμεν τὰς βεβήλους κενοφωνίας, καὶ ἀντιθέσης τῆς φωνῆ μου γνώσεως, ἡμῶν ἐπαγγελόμενοι πρὶ τὴν πίσιν ἡσόχησαν. Ἡ χάρις μετὰ σοῦ, ἀμύω.

Ἐγραψεν ἀπὸ λαοδικείας ἡτλε ὄζει μὲτόπολις φρυγίας φιλίππειαν.

tationem, & laqueū, & cupiditates multas, stultas & noxias. quæ demergunt homines in exitium & interitum. Siquidem radix omnium malorum est studium pecuniæ, quam quidam dum appetunt, aberrauerunt a fide, & seipfos implicuerunt doloribus multis. Tu uero homo dei, ista fuge. sectare autem iusticiam, pietatem, fidem, charitatem, patientiam, mansuetudinem, certa bonum certamē fidei, apprehende uitam æternam, in quam & uocatus es, & confessus es bonam confessionem coram multis testibus. præcipio tibi in cōspectu dei, qui uiuificat omnia, & Iesu Christi, qui testificatus est sub Pōtio pilato bonam cōfessionem, ut serues præceptum, immaculatus, irreprehēibilis, usq; ad apparitionem domini nostri Iesu Christi, quā temporibus suis ostensus est, ille beatus & solus princeps, rex regū, & dñs dñantiū, q̄ solus habet immortalitē, lucē habitās inaccessā, quē uidit nemo hominum, neq; uidere potest, cui honor, & imperium sempiternū. Amen. Diuitibus i hoc sæculo præcipe, ne elato sint animo, neq; spem ponāt in diuitijs, incertis, sed in deo uiuente, qui præbet nobis omnia affatim ad fruendū, ut bene faciant, ut diuites sint in operibus bonis, ut faciles sint ad impartendū, libenter communicantes, reponentes sibiipfis fundamentum bonum in posterum, ut apprehēdant æternā uitā. O Timothee depositū serua, deuitans p̄phanas uocū inanitatis, & oppositiones falso nominatæ scientiæ, quam nōnulli profitentes circa fidem aberrauerunt. Gratia sit tecum. Amen.

Missæ fuit ex Laodicea, quæ est Metropolis Phrygiæ Pacatiana.